

Szerkesztői iroda:
Streintz és Eschenlohr
könyvnyomdája.
Csak bérmentes levelek
fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem
küldetnek.

Előfizetési díj
vidékre postán vagy hely-
ben hazhoz hordva:
Egész évre 6.—
Félévre 3.—
Negyedévre 1.50

BAJAI FIGYELO

politikai hetilap.

Kiadó-hivatal:
Streintz és Escherlohr
könyvnyomdája
városház-épület.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy 3 hasábos petit sor egy-
szeri megjelenésért 10 kr., 3-
szori 8 kr., 10-szerért 6 kr. fi-
zetendő. — Minden hirdetés
után 30 kr. bélyegdíj jár.
A nyiltér 1 petit sora 12 kr.
A hirdetési díj előre fizetendő

Egyes szám 12 kr.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP

Egyes szám 12 kr.

A katolikus autonomia

és a tervezett bajai katolikus hitközség,

II.

Első cikkünkben történeti hűséggel igye-
keztünk leírni az országos kath. autonomiai gyű-
lés lefolyását, valamint kimutattuk, hogy az ez
uttal alkotott rendszabályok mind ez ideig hely-
benhagyva nem lettek. Méltán intézhetjük tehát a
kérdést, hogy minő alapon indított meg „a ba-
jai kath. hitközség szervezése“ akkor, midőn az egyetemes önkormányzat, mely az egyes
kath. községek szervezésére irányadul és zsinor-
mértékül szolgálna, mind e mai napig megállá-
pitva nincsen?

Valóban azt kellene hinnünk, hogy a bajai
kath. hitközségszervezők föltalálták az archime-
desi pontot, melynek segítségével az eddigi kath.
magyar világot kizökkentik a sarkából, hogy azt
egy megújított alakban ismét visszahelyezzék! s
úgy látszik, miként hitték is, hogy egy ily pon-
tot feltaláltak az 1848. évi 20. az 1868 évi 38 és
53. s az 1876 évi 28-ik törvényezikkekben, me-
lyekből kiolvasták, hogy azok a katolikusokat
fölbatalmazzák, hogy „az őket törvényesen meg-
illető hitközségi jogok gyakorlása végett „kath.
hitközséggégé“ alakuljanak,“ és elég szemese-
k voltak és fífikusok, hogy e hangzatos törvények
idézésével nemcsak a jámborokat és együgyűeket,
hanem a farizeusokat és irástudókat is lépre vi-
gyék, mert hiszen, ha törvény van, illik, hogy a
törvénytudók meg is tartsák; sőt loyális eljárásu-
kat és őszinte törekvésüket bebizonyítandók, az
idézett törvényeket mindjárt a hitközségi szerve-
zet legelső szakaszába beigtatták.

De ha aztán a jámbor olvasók közt akad
egy-egy kételkedő Kitionich (ki száz kétértelmű tör-
vényt magyarázott meg) s a hitközségszervezők
által idézett törvényeket végig olvassa, meglepe-
téssel tapasztalni fogja, hogy azokban egyetlen-
egy árva betű sincs, melyből valami kiindulási
vagy támpontot feltalálni vagy nyerni lehetne a
kath. hitfelekezethez olyképen való szervezésére,
mint azt az illetők megállapítani szeretnék; ennek
bebizonyítására vessünk egy futó pillanatot az
idézett törvényekbe és meg fogunk győződni:

hogy az 1848 évi XX. t. cikk minden be-
vett vallások egyenjogúsítását elrendelvé, a 3-ik
§-ban egész általánosságban csupán annyit mond,
hogy „minden bevett vallásfelekezetek egyházi és
iskolai szükségéi közálladalmi költségek által fe-
deztessenek“ — no ebből kath. hitközségi szerve-
zést kiokoskodni nem lehet; a többi szakaszok
pedig más, leginkább a görögkeleti és egyesült
vallás felekezetekről szólnak, ezek tehát minket
nem illetnek;

az 1868 évi 38-ik törvényezik „a népisko-
lai közoktatásról“ szól, ennek II-ik fejezetében
foglalt 10-ik §. azt mondja, hogy „népoktatási
nyilvános tanintézeteket a törvény által megsza-
bott módon állíthatnak fel és fenttarthatnak a
hazában létező hitfelekezetek, társulatok, egyesek
községek és az állam“

de még világosabban körülírja a III-ik feje-
zetben foglalt 11 §. mondván: hogy „a hitfeleke-
zetek hol híveik laknak, saját erejükkel tarthat-
nak fenn és állíthatnak fel nyilvános népoktatási
tanintézeteket, az ily tanintézetek felállítására és

fentartására híveik anyagi hozzájárulását a saját
képviselők által meghatározandó módon és arány-
ban, amint eddig szokásban volt, ezentúl is igény-
be vehetik; a tanítókat maguk választhatják, fi-
zéteiket meghatározhatják a tankönyveket maguk
szabhatják meg.“

de különösen érdekes reánk nézve ugyanezen
törvény 25. §. a melyre már más alkalommal,
midőn a közös iskolákat hoztuk javaslatba — bő-
vebben kiterjeszkedtünk, s a mely így szól:

„általában nem tekintetnek ezentúl felekezeti
iskoláknak azon tanintézetek, melyek községi va-
gyonból és jövedelmekből a község összes tagjai
által felekezeti különbség nélkül tartatnak fenn.“

„Azon már fennálló hitfelekezeti iskolákra
nézve mindazáltal, a melyek eddigelé a község
vagyonából és jövedelméből tartatnak fenn, sza-
badságában áll az illető községnek az eddigi gya-
korlatot továbbra is fentartani, de ily esetben a
segélyezés a különböző hitfelekezeti iskolák közt
igazságos arányban osztandó meg, s egy hitfele-
kezeti iskolájától sem vonathatik el, míg a többi
hitfelekezeti iskolái irányában is meg nem szün-
tetik.“

Az 1868. évi 53-ik törvényezik, melyre a
szervezet szintén hivatkozik „a bevett keresztény
vallás felekezetek viszonyosságáról“ szól; hogy
ezen törvényre miért hivatkoznak? alig képzelhető,
hacsak háttérben a reversalisok nem állanak.

Az 1876. évi 28-ik t. cikk a népsikolai ha-
tóságokról szól amennyiben az állam a népisko-
lákra való felügyelet iránt körülményesen és be-
hatóan intézkedik.

Az előadatokból tehát kitűnik, hogy a hit-
községszervezők által idézett törvények közül
egyetlenegy sincs, mely a kath. hitközségek ala-
kítását oly szervezéssel, mint a tervezők ja va s a
l a t á b a n foglalalva van — akár elrendelné, akár
pedig azoknak létesítését szükségesnek vagy ki-
vánatosnak tartaná; mert a hivatkozott törvények
csupán és majd nem kizárólag népiskolákkal fog-
lalkoznak, holott „a kath. hitközségi szer-
vezet“ jogkörébe foglal minden hitközségi ügyet:
a pap, kántor és tanítók választásától kezdve, az
összes templomi, alapítványi, iskolai ügyeken ke-
resztül, még ingó és ingatlan vagyonnak szerzését
ezeknek szükség esetén való megterhelését, isko-
lai épületek fentartását s esetleg újak építését,
templomok kápolnák kijavítását s. a. t. sőt a 39-ik
§. 2-ik pontja még azon eszmével is foglalkozik,
hogy hajlandó „a kegyúri terhek és jogok
átvételére“ — és ez mind egy lélekzettel, alig
néhány rövid §-ban van elmondva; de ezeket a
szép és nem éppen szerénytelen törekvéseket be-
zárja a fekete leves, mely a híveket mindezen ki-
tűnő jogok gyakorlásáért kellemes kilátásokkal
biztatja, midőn ugyanezen §. 3-ik pontja jogot ad
a hitközségi képviselőnek „az összes templom-
i és iskolai, úgyszintén más hit-
községi szükségletek és terhek fede-
zésére fejenkénti adót kivetni és tör-
vényes uton beszédni vagy behajtani,
esetleg a hitközség nevében egyes
terheket elvállalni, vagy pedig an-
nak pénztrá és vagyónára az egy-
házhatóság jóváhagyásával beruha-
zást is engedni.“

Ez az egyetlenegy szakasz elegendő arra, hogy
fölmetszen bennünket minden további vélemény

vagy bővebb magyarázat nyilvánításától, mert
meg vagyunk győződve, miként Baja városának
polgárai elég ovatosak lesznek és józanok, hogy
egy ily tág körű hatalompak, mely jogositva van
a hívek számlájára — az eddigi rengeteg közadók
mellett még — új egyházi adót, annyit a mennyit
kivetni, törvényes uton behajtani s. a. t. magát
alávetni nem fogja, mert ezek szerint, azon nagy
személyi apparátus mellett, melylyel a tervezett
hitközségi ügyet kezelni akarják, egyéb nem
hiányzik mint, hogy azt az elmaradhatlan közeget,
mely az adók behajtására felállítva van, a hitköz-
ségnek is behozzák, s ez „a katolikus lélekadó
végrehajtó.“

Ez azonban a kissébb oldala a rosznak, mert
hát a mi igaz, igaz, hogy mindazon intézkedések,
miket a bajai kath. hitközségi szervezet a maga jog-
körébe von, és mi fönnebb elősoroltunk, mind az
meg van a protestánsok autonomiájában is ép úgy,
mint a hogy azt a bajai kath. hitközségszervezők
javaslatba hozzák, azon csekély különbséggel,
hogy míg a protestánsoknál a föllebezés, helyben-
hagyás vagy felülvizsgálat nem a superintendens-
hez vagy a papi konsistoriumhoz megy, hanem az
egyenlő arányban — papi és világi férfiakból álló
autonomikus gyülekezethez; holott a mi szerveze-
tünk 7-ik §-a a mi hitközségünket egyenesen és
kizárólag a kalocsai és bács t. cz. egyházmegyei
érsekének vagy helyettesének — káptalannak tör-
vényes joghatósága alá rendeli, és a 124. §. kije-
lenti, hogy a jelen szervezkedési szabályzat —
megegerősítés és jóváhagyás végett az egyházmegyei
föhatóságához fölterjesztetik s annak hierar-
chico — autonomikus jóváhagyása napjától
életbe lép.“

Tisztelet és becsület Haynald Lajos bibor-
nok-érsek ő magasságának vagy helyettesének, de
a mily nagy mérvű igaz tisztelői vagyunk kitiünő
és magasztos egyéniségének, ép oly szívós ma-
kacssággal ragaszkodunk saját jogainkhoz, miket
semmiféle hierarchico — autonomikus hatalom-
nak föláltozni nincsen szándékunk.

Tessék az országos autonomiai szer-
vezkedést bevárni és ha az elfogja rendelni to-
vábbá is a kizárólagos papi uralmat, akkor kény-
telenek leszünk magunkat megadni, de addig
elégedjünk meg a jelenlegi — bár gyarló —
városi patronatussal, mert ott magunk vagyunk
az urak, és még is csak megnyugtatóbb, ha az em-
ber — bár ocskább és kopottabb öltönyben is —
saját ura, mint ha ily csillogó fényű és utolérhet-
len magasságu hatalomnak tédre boruló szolgálja;
igyekezzünk tehát annak keretében előmozdítani
hitközségi ügyeinket, mit ha a hatóság teljesíteni
elmulasztana, ott van a vallás és közoktatásügyi
minister, annál fogunk orvoslást keresni.

Hegyesy Kálmán.

A függetlenségi párt köréből.

A függ. párt klubjában kitört a válság, melylyel az
antisemita kérdés már jó ideje fenyegette a kört. A ta-
polczai kérvény alkalmából a kör tudvalevőleg elítélte az
antisemita mozgalmat s határozatképp kimondta a jöge-
gyenlőség elvének sérthetlenségét; több tag mindazonal-
tal Istóczy Gy. javaslatára szavazott, a miért Ugron Gá-
bor a képviselőház ülésén éles szavakkal támadta meg
őket. Ennek következtében a párt 15 tagja pártgyűlés
összehívását kívánta. A gyűlésre, mely Mocsáry Lajos el-
nöklete alatt folyt le, 49 tag jelent meg s mindenekelőtt
kimondták, hogy személyes jellegű kérdések lévén nem

enden, vita nélkül titkos szavazással fognak határozni. Első a Vidovics Ferencz javaslata volt, hogy a párt helytelenítse a mult vasárnapi ülésben történeteket, a midőn a párt belülei hozattak nyilvános ülésben szövegre Ugron Gábor, kinek személye ellen volt a javaslat intézve, nem szavazott, a többiek közül 23 szavaztak a javaslat mellett, 23 ellene, a javaslat tehát megbukott. Ezután Ugron Gábor nyújtott be javaslatot, hogy a kör zárja ki Onody Gézát, Széll Györgyöt, és Simonyi Ivánt, kik a párt határozatával ellenkező irányban beszéltek és szavaztak; továbbá zárja ki Szalay Imrét, ki a jogegyenlőséget megtámadó egyes szervezésében vett részt s ellenpárti képviselő társaságában oly határozat hozatalra hatott közre, hogy csak antisemita képviselő választassék. Onody, Széll és Simonyi kizárására 23, ellene 24-en szavaztak, Szalay Imre kizárását hasonlóképp 23—23 szavazattal megtagadták, s így Ugron G. javaslata is megbukott. Erre felszólt Hermann Otto és kijelenté, hogy Szalay Imrével egy körben nem marad, hasonlóképp nyilatkozott Polonyi Géza. Ezzel az értekezlet véget ért. Mintegy 36 képviselő a kör ülése után magán értekezletre gyűlt össze, mely alkalommal *Holitsy Pál* indokolt beszéd kíséretében a következő nyilatkozatot olvasta föl;

Nyilatkozat.

Mi, az országgyűlési függetlenségi pártnak alolirt tagjai hazafias mély aggodalommal szemléljük hazánk és nemzetünk közéletének újabb irányu mozgalmait. A helyett, hogy állami önállóságunk izmosodnék: napról napra jobban bebonyolódunk az Ausztriával fennálló államjogi viszony köteleibe. A helyett, hogy beléletünk fejlődése gyakorlati s fokozatosan szabadelvű irányban hulladna előre: a reakció töreksei régi uralmát sok irányban visszaszereszi. A helyett, hogy az anyagi jólét emelkednék: terjed az elszegényedés s vele együtt terjed idegen ajkú honfiktársaink hazánk fentartása iránti közönye, sőt terjed némely nemzetiségek bomlasztó törekvése. Az állami mindenhatóság kezd elnyomni az önkormányzat minden intézményét, az állami gyámkodás bénítja meg a közszabadságokat. Lazulni kezdenek a politikai és társadalmi erkölcsök s maga a törvényhozás inkább idegen vagy közönyös érdekek szószólója, mintsem a nemzeti akarat komoly és méltóságos érvényesítője. Egészségtelen szenvedélyek homályosítják el a nemzet közszellemét, s felekeztek és osztályok közti gyűlölködés, sőt a szocializmus kísérletei is napi rendre jöttek.

Ezt az irányt meggátolni, állami önállóságunk csonka intézményeit a további rombolástól megvédeni alkalmas pillanatban a teljes államjogi önállóságot visszaszeresni, erre a nemzeti közszellemet folytonosan éber tartani s visszaesés helyett a fejlődés szabadelvű irányát biztosítani: különösen a függetlenségi pártunk képezi feladatát.

E párt mai alkataiban erre nem bizonyult elég erősnek, működése nem bizonyult elég sikeresnek.

Változatlan bennünk az a meggyőződés, hogy nem alapelveink s nem a nemzet bizodalmanak hiánya okozzák az erőnek gyöngeségét. A nemzet bizodalma minden választásnál szaporítja pártunk tagjainak számát, elveink pedig: független haza s benne szabad és megelégedett nép, folyton terjednek s hódítanak. Ez elvekben van nemzetünk igazsága s korunk minden nemes törekvésének valódi végcélja.

Hancem erőnk gyöngeségének s működésünk csekély sikerének oka abban rejlik, hogy a függetlenségi pártban is kifejlődött ama kettős irány, melynek egyike csak a

multnak ábrándjain és csak a távol jövőnek céljain csüng, de a politikai élet mindennapi küzdelmében részt venni keressék akar; másika pedig minden téren, minden kérdésben a belpolitika, pénzügy és közgazdaság egész mezéjén harcban akar állani a kormányval s az ez által képviselt és naponként erősödő rendszer minden hatalmával. Ez az utóbbi irány elveti az üres izgatásnak, a nagy szavakkal való játéknak s az alkalmatlan szövetségekkel való pártszaporodásnak eszközeit, hanem dolgozni akar eszme ellen eszmével, elvek ellen elvekkel, rossz intézmények és hanyatló erkölcsök ellen az önkormányzati erők egész hatalmával s a fennálló államjogi, pénzügyi és katonai rendszer ellen harczra szólítja a nemzetnek minden nap kizsákmányolt mindig sajtó igaz érdekeit.

Mi alolirt képviselők ez iránynak vagyunk rendületlenül hívei. Jelszavunk a munkásság, a valódi tevékenység a parlamentben, sajtóban, kerületekben, vármegyékben. Szövetségeseinket a birtokos és tanult osztályok körében, erőnk a népből keressük, hogy hatalomhoz juthassunk a nép érdekek előmozdítására. Új alakulásra szervezzük a függetlenségi pártot, hogy ennek másik irányával való küzdelem a kormány épülésére meg ne bénítsa erőnket.

Fölvesszük ezt a nevet: *Negyvennyolczas függetlenségi párt*. Ezzel akarjuk jelezni, hogy végcélunk az államjogi önállóság, de addig is, míg ezt kivívhatók, a 48-ki dicsőséges munkásságu elődeink példájára lépésről-lépésre mindent elakarunk követni a nép jogainak és érdekeinek biztosítására.

Programmunk változatlanul a régi: „*Magyarország legyen önálló, független állam, mely minden beavatkozástól menten intézze összes ügyeit; legyen önálló pénzügye, hadügye, külképviselete és nemzetgazdasága.*”

Alkotmányos uton *personális unió* alapján törekszünk ezt megvalósítani. Valósággal az alapon állott pártunk eddig is, mi csak nevet adunk a valóságnak.

Belügyeink intézésénél a szabadság, egyenlőség és testvériség elveire fektetjük intézményeinket. Az ezen elvek nevében elkövetett visszaélések minket vissza nem riasztanak az 1848-ik év ezen legmagasabbos vívmányától. A régmúlt osztálykülöbségekhez visszasüllyedő mai irány mellett ezekre most ép oly nagy szükségünk van, mint bármikor.

Nemzeti intézményeinket, az önkormányzati tevékenység tereit, a közszabadságok biztosítékait ugy a törvényhatóságok, mint az egyházak alkotmányai kérdésében történeti alapon, a századokon át megerősödött nemzeti jellem sérelme nélkül, de alkat nem tűrő szabadelvűséggel a gyakorlati élet igényeihez képest törekszünk javítani.

Szabad verseny a nemzetiségek közt, a művelődés terén, teljes egyenlőség számukra az alkotmányban és törvényekben. Saját fajunk részére a versenyben csak ezredes multunk vívmányát: a magyar államiságot tartjuk fenn, de azt föltétlenül.

A pénzügy, közgazdaság és igazságszolgáltatás mezéjén a terhek enyhítése s a rend és jogbiztonság lesz jelszavunk.

Legsürgösebb feladatunk leand közgazdasági helyzetünk javítása. A nemzet egész erkölcsi erejét, akaratának egész hatalmát törekszünk a küzdelemre felhívni, hogy hazánk ipari, kereskedelmi, általános közgazdasági önállósága s ezzel jóléte mielőbb vissza szereztessék.

Tiltakozunk a felkezeti és osztály gyűlölködés, de egyuttal a szocializmus törekvései ellen is.

Ezek elveink. A ki ezekkel egyet nem ért, az nem pártfelünk.

Akik a függetlenségi párt tagjai közül hozzánk nem csatlakoznak: azokkal fentartjuk az elvek rokonsága által indokolt harati jó viszonyt továbbra is. A gyanúsításnak és békétlenkedésnek politikai közéletünkben annyira elhatalmaskodott galád fegyvereit mi elítéljük. Nemes versenyben akarunk állani elvrokonainkkal a közélet terén s e versenytől áldást, erősödést várunk mindkét árryalatra, a diadalhoz közelebb jutást elveinkre.

Isten áldja meg hazánkat és szenvedő népét.
Kelt Budapesten 1883 ik évi febr. 4-én.

A nyilatkozatot eddig a következők írták alá: *Holitsy Pál, Unger Alajos, Lits Gyula, Tassy Béla, Rády Endre, Polonyi Géza, Györy Elek, Farkas Balázs, Eötvös Károly, Bartha Miklós, báró Prónay Gábor, Sárközy Aurél, Meszlényi Lajos, Ugron Gábor, Nagy Ferencz, Duka Ferencz, Ferenczi Miklós, Kada Elek, Mezei Ernő, Incze József.*

Hosszabb vitatkozás után abban állapodtak meg, hogy e nyilatkozatot a pártklub elé terjesztik.

Fővárosi levelek.

(Egy nagy halott. — Rózsalánc és vasbilincs. — Egy karperecz története. — Szegény tatár! — Egyletek. — Országos magyar egyesület.)

Ismét egy nagy halottunk van!

Fiatal volt még és vidám. Szemeiben pezsgő életkedv, arczán gondtalan boldogság honolt, egész lénye jókedv és vidámság volt s a merre járt kinyitlak az öröm virágai a szívek kitárgultak, a vér pezsegni kezdett és a lelkeken mámorító bódulat vett erőt...

És most nincs többé.

Fiatalsága elhervadt, az életkedv kialult szemeiben s vele kihalt a jókedv és vidámság. Öröm helyett mindenfelé gyász és szomorúság, a szíveken bánat, a lelkeken bú. *meghalt Carneval herceg!*

Sírba tettük, eltemettük.

Es most siratjuk fiatal halálát.

Mert ő nagyon kedves volt mindnyájunknak és mindnyájunk szeretetét osztatlanul bírta, hiszen elűzte lelkünk sötét gondolatait s elattata vidor pajzansággal a szívek bánatát.

Sokan, sokan kegyelettel fogják őrizni emlékét különösen pedig azok, kiket rabságba ejtett, s kedves rózsalánccal kötözött meg, s akik felé most *Hymen* aszszonyság (csak nem tételezzük fel róla, hogy magáról megfeledkezve, még be nem volna kötve a feje) nevet sokat igéző, biztató, bátorító mosolygással.

Es mert a síron is virágok nyílnak, akként hajtának ki Carneval herceg hantjain azok a piros mosolygó rózsák, melyeket „*Amor*” gondoz, ápol, hogy aztán Hymen leszakaszassa őket s megfoghassa azt a híres rózsalánccot, mely némelyeknél soha el nem hervad, mindig mosolyog, illatoz; másoknál azonban átváltozik, s lesz belőle rab-bilincs, melyet oly nehéz elviselni, s melytől olyan nagyon-nagyon szeretnének egynémelyek megválni.

Ez utóbbiakhoz tartozik egy grófi-pár is, melynek neve a legfényesebb magyar mágnás nevek között említtetik.

A család egyik kiváló tagjának nemrég viselt magas állására kellene csak czélzást tennem, hogy e névről letépjem az inkognitó fátyolát; de ennyire nem akarok indiskrét lenni.

fényesen meg van állapítva; úr lesz, kinek egész szolgálatsereg fog engedelmessékedni.

A parthie már félig meddig meg van, s hidd el barátom oly boldog, vagyok e tény következtében, hogy azt ti, poéták, még a legügyesebb tollal sem vagytok képesek leírni. De jöjj lakásomra, ott bővebben fogok neked beszélni mindenről: elmondom, mivé lettem és mivé leszek.

Engedve a kérelemnek, elindultam lakása felé, mely pedig Hollós város legszebb terén levő emeleten vala.

Itt már livrés inas fogadott és vevé át sétatálczámat és a kalapot. Feri fogadó termébe vezetett, hol egy pohár frissítő után, megszakadt beszédét folytatá a következőkben:

Barátom, ha azokba az azürkék szemekbe tekintek, melyek az az én menyországotat rejtegetik, oly boldog vagyok, hogy minden, az anyagiság kellemei eltörpülve vannak előttem. A máskor annyi érdekelnék, egyedül a mi érdekem, csak drága imádoztam, szerelme és szerelmem. Azt mondtam, nemde, névre akartam szert tenni, mert csak is így lehet zöldágra vergődni. E szavaim valót tartalmaztak, mert most, hogy kicsiptem magam, pat-schouli és ylang-ylanggal kiszagositám ruhámat, már is az érzelmek legnemesebbikének és legboldogítóbbjának, a szerelemnek lettem hűségű, s mondhatom, hogy nem fogom megbánni tettemet, — mert négy nap óta a gazdag és bájós Szontessy Irmanak völegénye vagyok.

Gratulálok barátom; még nem is halottam eme reám névre is örvendetes tényt, hogy az én Feri barátom felszabadult a penna ígája alól s most szép vagyonnal bíró uraság lesz. Apropos! vagyom. Mennyi a „leendő” hozomány, — hiszem tekintélyes összeg?

Erről még nem beszélünk, de mint ók ho-

TÁRCSA.

Az én Feri barátom.

— Napló. —

Egy fiatalember gyors léptekkel tartá felém egy szép tavaszi délutánon. Öltözéke, s a már messziről érző yhang-yhang illat után itélve egy a magas aristocrazia tagját véltem benne felismerhetni. Rendbeszedém magamat, hogy a „magas” találkozáskor ne lehessen fordított viszonyt találni köztünk. Még nyakkendőmet is megigazitám, nehogy a felém tartó aristokrata valamiképen megítélhessen.

Egy utcaszegleten megállva, vártam a találkozást s egyuttal nem mulasztám el a közlő alak körvonalait vizsgálgatni.

Az a magas termet, setét haj, kicsiny bajusz, mosolygó ajkak, melyekkel az ifju biru, olyanoknak tetszetek, mintha a genyry e tagját én már ismertem volna, — azért alig vártam, hogy közelbe érhessem.

Czikkert tön szemére az urfi, midőn alig három négy lépésre volt tőlem, és mosolyogva közelede hozzám. — Ah! hát te vagy, Feri! Azt hittem egy mágnás méltatott figyelmére s megállítani szándékolt, — mondtam, midőn hozzám ért s a „Servus barátom”-nal megszólított.

Nemde jól kicsiptem magam?! Toilettemet mind Pestről hozattam, s bízsem többen is meglepetve lesznek megjelenésem által. Nézd barátom, meguntam már azt az örökös lapu alatt maradást; elhatároztam ismertté lenni, ehhez pedig tudod, nem nagy tudomány és nem sok ceremónia kell: ruhát hozattam fényeset mint akár egy báró, czikkert teszek fel — ez meg dívat, s elme-

gyek a kávé háza s bemutatam magamat egynek, annak fizetek champagneit, a cigányok adok 5 frtot, s ekkor megvan vetve az alap. Másnap ismét ugy teszek, akkor már közelednek hozzám többen, s én azoknak fizetek és huzatok a cigányval, majd ismét, elmegyek a jóbarátokkal a színházba, ott bemutatatom magamat egy két színésznek, ennek hire megy ugy, hogy egy hét mulva már rólam beszélnek több helyen, s meg van a név.

Igaz Feri, ez így jól mehet egy ideig, a mig az örökségben tart, de de mi lesz, ha elfogy a pénz? mondtam hetyke megjegyzéseire.

Mire a pénz fogytán lesz, akkorra már *Berky Ferinek* hirneve lesz, sőt több, már mint boldog völegény fog veled találkozni, s mint ilyen fog téged egy csésze theára, egy pohár cognac és benediktinerre meghívni. Hisz barátom, már is a „haut crème” *Berky Feri* — már t. i. engem — ma ugyes társalgót, jó és finom mulattatót, könnyű táncost emlegeti. A legutóbbi haute volé bálon egészen ismertté tettem magamat. A város előkelő szépségeit sorra táncoltattam, s hogy hatást csináltam ott a ruhákon belől, hol az a piczike szív szokott lakni, igazolja az is, hogy a második négyesnél Havasy Adrienne, táncosnőm volt, pedig a nő, ha ismered, városunk legbűszkébb nőinek egyike, — a nőválasznál meg plane már a teremből kelle eltávoznom, hogy a sok felhívás elől menekülhessek; felelé nekihevílvé az én Feri barátom, ki örökségének kézhezvételekor bucsut mondtott a kalamáris meg a pennának, melynek pedig négy esztendeig ugyancsak hű öre és rabja volt.

Valóban, csak irigylhetni lehet sorsodat: az irodából egyszerre a hódító fény és illatárban uszó bou-doireokba jutni, oly haladás, melyet én, egy szegény újságíró, még álomban sem vihettek keresztl. A szerencse fia vagy barátom, s most még csak egy jó parthi, és jövőd

Elég az hozzá enél a párnál is vassá változott az a bizonyos rózsaláncz, s mint hogy ők már állásuknál fogva sem rázhatják azt le magukról. mindegyik a maga módja szerint iparkodik könnyebbé tenni annak elviselését.

A férj erre keres szórakozást, a nő amarra, és bizonyára talál is mindkettőt, mert békecségesen megférnek egymás mellett, s nem igen lehet hallani ama bilincsek zajos csörrenését.

A multkoriban azonban mégis kiszivárgott a nagyvilágba egy kis pikkáns történet, melyet e bilincsek csörrenése regélt el.

A grófnőnek egy igen becses és értékes karperece volt veszendőben.

Tüvé tették az egész házat, de nem akadtak rá sehol. Az ékszer családi ereklye volt s roppantul sajnálták eltűnését. A grófnőnek eszébe jutott, hogy pár nap előtt egy este rajta volt az elveszett ékszer.

Egy rendőrtiszt, kit a férj hívott a házhoz, elővette a cselédséget, szigorú vizsgálatot indított. mely azonban egyelőre nem vezetett eredményre. Azaz, hogy az eredmény még sem maradt el, ami a kocsis vallomásának köszönhető.

A kocsis ugyanis szintén kérdőre vonatván, kijelenté, hogy ő a kérdéses estén nem kocszított öméltóságával, aki akkor egy bérkocsit vett igénybe.

A bérkocsist nagy ügyvel-bajjal sikerült felhajtásni, ez aztán azt vallotta, hogy ő semmit sem tud a kérdésben levő ékszerről, tessék azt a képiró-utca * számú házában keresni, ahova ő a méltóságos asszonyt amaz estén szállította.

A rendőr elment a képiró utca * számú házába, s bekopogtatott egy igen csinos huszárcapitány ur lakásán, hol az ékszert csakugyan meg is találta s visszajuttatta a méltóságos grófnőnek.

Pár óra múlva a gróf fölkereste (— nem ugyan a huszárcapitányt, — mert erről ő nem hallott semmit! — hanem) a rendőrtisztet s jelentette neki, hogy az ékszer már megkerült, néjének egy ruhája zsebében volt, melyet amaz estén viselt . . .

A rendőrtiszt némán hajtotta meg magát s mikor a méltóságos gróf ur eltávozott, nem állhatta meg hogy el ne dörmögje magában: *Szegény tatár!*

Es hogy a farsang elmúlt ismét beáll majd a komoly munkálkodás ideje. Különösen tapasztalható ez már is az egyes egyletek részéről, melyek mindent elkövetnek, hogy a kitűzött céljukat minél jobban megközelítsék. Persze, hogy mint mindenben, amit tulhajtának, ugy az egyleti életünkben is sok már az abusus. Amnyi már nálunk az egylet, hogy kétségbeesjék. Ugy leszünk nem sokára mint az amerikaiak, akik szintén szörnyen művelik az egyleti kultuszt s csaknem mindegyikük tagja valamely egyletnek. Azon kevesek azonban akik még eddig nem voltak tagjai semmiféle egyletnek, elhatározták közelebb, hogy alakítsanak egy „egyletnélküli egyletet“.

Ime a fából vaskarika!

No de most igazán nagy dolog készül. Nem kevesebbről van ugyanis szó mint *országos magyaregylet*ről a vidék minden városára, az ország minden községére kiterjedő szervezettel. A mozgalom vezetője *Ardéni Dező* a „Gott erhalte“ pörből is ismert fiatal zurnaliszta, kit a felvidéki magyarügy érdekében kifejtett eredményes működéséért a pozsonyiak aranytollal, a csallóköziek pedig ezüst tentatartóval tüntettek ki. A jó kezdet tehát meg van; de kérdés: elég-e ily nagy eszme sikeréhez

lyosan értesemre adták, körülbelül 10—12000 frt, s megvan ígérve, mikép vagyonomhoz illő hivatalt is kapok; mert tudod, ma a nagy hivatalokhoz több protectio mint ész kell, az az hogy proteccio mellett még az üres fejűek is állást kaphatnak, olyant, hol más teendő nincs, mint parancsot osztogatni, s elsején a nyugtát megírni és a fizetést a hivatal szolgáival felvételni.

— Igazad van Ferim, s hiszem rólam sem fogsz elfeledkezni, s megtész engem gazdaságodban ispánnak. Igazán te a szerencse gyermeke vagy . . . Szabad kérde-nem, mikor lesz egybekelésed?

— Junius 30-án. Apropos! Halottam, hogy téged sajtóvétségért 8 napi fogházra és 200 frt bírságra ítélték. Igaz-e?

— Igaz, s csak az fáj, hogy oly emberért kell ülnöm, ki protectio útján jutva hivatalba, ott semmit sem tesz, mert nem tehet, — tudod olyan üres fejű, kinek gazdag s betolyásos apósa van, ki vejét hivatalba tette azért, hogy az minden hó elsején a *más által írott nyugtára* a fi etést felvegye. Mert azt mondám egy suszterinas is lehet így hivatalnok, hogy még nyugtát sem képes írni, s mégis havonként 120 frtot vesz fel; mondám célzással az én üres fejű barátomnak.

— Tudod jó barátom, a reád rótt 200 frtot helyetted kifizetem, hogy legyen egy nemes emléke is egybekelésemnek, s biztosítalak, hogy felmentlek nehéz, görnygős szereped alól. Most pedig minthogy az óra már 5-re jár s nekem ez időre menyaszonnyomnál kell lennem, bocsáss meg, távoznom kell, s kérem legközelebbi szives látogatásodat.

Dreiszigler Kálmán.

(Vége köv.)

egy száll aranyos penna meg egy ezüst tintatartó?! Az ilyen mozgalomhoz pénz kell, sok pénz, abból pedig a magyar írónak nem igen sok van; Ardényinek sincsen. Nem az ő hibája, de hiba!

Vajjon lesznek-e és kik lesznek a zsebbevágó foggyatkozásnak korrektoirai? Mert Ardényinek folyoirata a „Magyarország“ melynek Grünvald Béla, Bánó Thibusz, Lehoczky Tivadár, Moldovan Gergely stb. serénykednek és buzgalkodnak a magyarosodás eszmeje körül esakis hathatós támogatás mellett felelhet meg nagy feladatának s csakis ugy állhat fenn, ha nemzeti érzülettel áthatott polgárok egész zöme támogatja.

Vajha sikerülne az országos magyar egylet felvirágozása!

Hecsei József.

Franciaország. A francia nemzetgyűlésen győzött Fabre képviselő azon javaslata, mely szerint a francia kormány felhatalmazást nyer, hogy mindazon családoknak, melyek egykor francia országban uralkodtak — tagjait az országból, midőn annak szükségét látják, kiutasíthatják, és katonai rangjuktól megfoszthatják.

Úgy látszik, hogy a köztársasági többség túlbecsüli ellenségeit és a helyett, hogy ártalmatlanná tenné őket, a trónkövetelés szerepét kéanszeríti rájuk, a mennyiben megtíja nekik, hogy polgárok lehessenek a polgárok közt.

Hirek.

Lapunk vidéki megrendelőit ezennel fölkerjük, hogy azok a kik előfizetési díjakkal még hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

Baja város törvényhatósági bizottsága f. hó 15-én d. u. 3 órkor közgyűlést tart, melynek tárgyai: 1. A belügyminiszterium rendelete a prostitutionális szabályrendelet jóváhagyása tárgyában. 2. Polgármester jelentése 1883-ik évi január haváról. 3. Tanácsai javaslat a kocsiút és gyalogjárda készítése sorrendjének megállapítása tárgyában. 4. Az 1882. évi 40—48. t. cz., úgy az 1883. 1—3 t. cz. kihirdetése. 5. Sáros megye átirata a kivándorlás megakadályozása tárgyában intézett felterjesztésének pártolása iránt. 6. Hódmezővásárhely város megkeresése a bukovinai magyarok betelepítése tárgyában intézett felterjesztésének támogatása iránt. 7. Tanácsai jelentés, hogy Sztrély Lipót bizottsági tag úr választott tagsági jogát óhajta gyakorolni. 8. Schwalm József úr felelőzése a tanács 14125/1882. sz. végzése ellen. 9. A belügyminiszterium rendelete az árvászeki pótszabályrendelet jóváhagyása tárgyában. 10. Földmívelési miniszter rendelete a házalást tiltó szabályrendelet jóváhagyása tárgyában. 11. Bayer Mihály és társainak kérelme a borregale és borfogyasztási adó kezelése és beszedésének egyesítése tárgyában. 12. A téglágetési jog haszonbérbe adásának jóváhagyása.

A farsang három utolsó napját Baján a nép különös szokással és élénk kedvvel ünnepli. Unikum ez a maga nemében, melyhez hasonlót csak olasz országban, nevezetesen Velenczében láttunk, hol e napokon szintén fényes nappal járnak kelnek az álarczosok és énekelnek. De ez a bűnyoknak csak mellékes mulatsága, a fő, a helyenként való összecsoportosulás, hol aztán reggeltől estig járja a „Kolo“, tarkázva farscsalbnál furesőbb álarczosokkal kik bohózaikkal a jókedvet fokozzák. Ez ünnepléses mulatságot emeli azon körülmény, hogy Baja városának összes lakosága, bár ezerszer látta már — tömegesen vándorol ki és látszólag örömet és szórakozást talál a népnek e sajátos multságán. És ez eddig — helyesen van; a népnek joga van mulatni, örülnünk, hogy mulatni tud, annál kevésbé szabad zavarni az ő sajátos szokásaiban. De már az nem helyes és ismét csak a rendőrségnek mulasztása, hogy némely botránnyosan jelzett s a közérkölciség és szemérmert sértő álarczos trágásait meg nem akadályozza; ott van ily alkalommal az összes mindkét nem-beli ifjuság; ott állanak a bajai művelt polgárságnak nejei és leányai és szégyenpírral kell futniok, nehogy bűnrészeknek látszassanak. Hát még ily dolgokra is figyelmeztetni kell a rendőrséget?

Hamvazó szerdán. Lezajlottak immár a farsangi napok is, s bekövetkezett a vezeklés ideje, hogy mindazon bűneinkért, melyeket a farsangon elkövettünk, bocsánatot nyerjünk 1742. év óta nem volt ily rövid farsang mint az idej, de rég volt oly kedélyes, mint az idén. Jut-e ebből valami a Hymennek is? majd a zöld farsang fogja felmutatni; annyit előre is mondhatunk, hogy szép számmal vannak azok, kiket Hymen lovagjelöltjeivé avatott. És ha most rövid visszapillantást vetünk a Carnéval eredményére, úgy konstátálnunk kell, hogy megtartott őt nevezetesebb vigalom közül három: a *polgárba*, a *gymn*, a *ifjuság hangverseny*nyel összekötött bálja és a *vörös kereszt egy-leté* fényesen sikerült; míg az *iparbál* kevésbé, a *nőegylet* meg éppen megbukott. Feltűnő, de egyszersmind a bajai társadalmi viszonyokat jellemző vonás, hogy míg a nőegyletek bálja országsszerte a legnépszerűbb szokott lenni s rendszeren a legnagyobb részvétnek örvend, addig Baján teljesen ignorálják azt. Talán a bajai nők szívében hiányzik a jótékonyosság gyakorlása iránti fogékonyság és hajlam? nem hiszszük; hanem inkább az egylet belső szervezetében kell valamely kórállapotnak sinlődnie, mely az életre való kifejlést és tevékenységet megakadályozza. Bárhol legyen is a baj, orvosolni kell azt, hogy az általa-

ban jó hírek örvendő nöegylet. Baján is nemes hivatásnak és rendeltetésének megfeleljen.

A duna-árja nagy rombolásokat okozott a partokon, miért is a raktár épületet, melyet a g. z. hajó társulat csak a mult évben állíttatott fel a kikötőnél, most gyorsan le kellett bontani, hogy a Dunába ne szakadjon. A kikötő ugyan megmarad ugyanazon a helyen, de a raktár sokkal távolabb attól fog ismét fölállítani.

Az országos vásárok, melyek az 1883. évben Baja városában tartatni fognak, következőleg esnek: 1. Bálintvásár febr. 11—12. 2. Szt. Györgyvásár april 22—23. 3. Magdolnavásár julius 22—23. 4. Mátévásár szeptember 16—17. 5. Miklósvásár deczember 2—3; így közölte ezt a kapitányi hivatal.

Leitschuk Jakab, érdemes polgártársunknak már a mult számban fölemlített nagylelkűségéért a kegyes adományban részesült tanulók, hozzánk beadott nyilatkozatukban hálás köszönetüket nyilvánítták azon megjegyzéssel, hogy ujabban ismét egy III. osztályu, szegény tanulótl könyvekkel látott el és egyszersmind azon ígéretet tette, hogy jövőre is a szegény és szorgalmas tanulókat áldozatkésszeggel segítse fel. Ily jótékony emberbaráti tett nem szorul dicsőretnre, mert legszebb jutalma — az öntudat és hálás elismerés.

A nemzeti kaszinó tagjai hamvazó szerdán az estélyt megtartották, igen kedélyesen folyt le, mely csak éjjel után ért véget és ötvenen vettek részt benne.

Az új országház. Az új országház építkezésére vonatkozó pályatervek, beküldésének határideje f. évi febr. 1-én déli 12 órakor lejárván, az állandó országház építése érdekében működő orsz. bizottságnak e célra kiküldött albizottsága, mely állott: b. Lipthay Béla, Visontai Kovách László, Ráth K. főpolgármester, Tarkovich József minist. tanácsos és Ney Béla minist. főmérnököl, a beadott pályaterveket f. évi febr. 1-én déli 12 órakor felbontotta és jegyzékbe foglalta. A mondott határidőig beérkezett összesen 19 pályaterv.

Új magtermelő telep. Bizonyára érdekelni fogja a t. gazdaközönséget, hogy Mauthner Odön országsszerte ismert budapesti magkereskedő-cég egy 1200 holdas gazdaságon újabb magtermelő telepet létesített s ezáltal ismét szaporította ama tényezők számát, a melyeknek használata és folyton szemmel tartása által e cégnek oly kiváló módon sikerül vevőinek igényeit kielégíteni s ezek körét ugy az országban mint a hazán kívül, mindjobban terjeszteni. Alkalmunk volt a nevezett magkereskedő-cég 1883. évi ép most megjelent dustartalmu főárjegyzékét megtekinteni s mondhatjuk, hogy e ritka szakavatottsággal szerkesztett árjegyzék átolvasásánál bizonyára mindenki ama meggyőződésre jut, hogy egy valóban elsőrangú és a mezőgazdaság jelen s mindinkább fejlődő viszonyainak teljesen megfelelő magkereskedéssel állunk szemben, mely épenséggel nem szorul dicsőretnre. Az említett díszes főárjegyzékét érintett cég kívánatra bárkinek szivesen megküldi.

Gazdaság.

A juhok gyapjurágása. A gyapjurágásnak oka a juhoknál legtöbbször a rossz takarmányzás, mert tapasztalati dolog például, hogy a savanyu, sáros takarmány mellett gyapjurágásra kapott juhoknál e baj azonnal megszűnik, a mint azok jó takarmányt kaptak. Sáros rétek legeltetésénél e bajnak legjobban elejét lehet venni dusabb só adagolás által, vagy ha az akolba krétát teszünk nyalásra az állatok elébe. Jó szolgálatot tesz gyalogfenyő-ágaknak a rácsokban való rakása is, melyeknek az állatok ily esetben mohón neki esnek. Mész vizet is lehet velők itatni, mivel az egész bajnak szülő oka a juhok táplékában méz hiány, a mint ezt dr. Roloff kimutatta, miért is a juhok egymásnak vizelettől sós izü gyapját kezdik rágni. A mint azonban e baj mutatkozni kezd, a gyapjurágó juhokat külön kell választani, mivel azt egyik a másiktól eltanulja. Kellő mérvű sózás és a sóba keserű füvek keverése mellett e baj alig jön elő.

Beküldetett.

Ismerősök számára

kérek még néhány „Betegbarát“ című könyvecskét, mert váratlan gyors felgyógyulásom következtében azt mindenki ismerni szeretné stb.“ — Egy szerencsésen felgyógyultnak e sorai önmagukban beszélnek; ezért csak arra figyelmeztetünk, hogy a „Betegbarát“ kívánatra **Gorischek K.** egyetemi könyvtáros által (**Bécs. I.** István-tér 6.) **ingyen és bérmentve** küldetik meg, a megrendelőnek tehát nem okoz több költséget 2 krnál. a levelező lapért.

Közönség köréből.*)

Tekintetes szerkesztőség!
Városunk tanácsa egy felhívást intézett a lakossághoz a bor fogyasztási adó ajánlatra, az ajánlatot tevők 472 szám közül, 112 polgár ajánlata elfogadhatónak, és 360 pedig elnem fogadhatónak nyilváníttatott; az elsőnél minden név után az ajánlott összeg ki tétezt, az eredményezett összeg 1665 frt, az utóbbiaknál az ajánlat ki tétele mellőztetett minden indok nélkül el nem fogadhatónak véleményeztetett, holott a szegényebb sorsú polgárok közt voltak többen kik aránylag nagyobb ajánlatot tettek, mint egy némely vagyonosabb és nagyobb háztartást vivők, mégis ezeké elfogadtatott és így a legnagyobb részben a bortermelő közönség a kéréllhetlen finanziaális állapotra jutott.

A fentebbiek szerint vagyunk bátor lapunk szerkesztőségéhez fordulni, hogy mint közvetítő hívna fel nevünkben a tanácsot, hogy a közpénztár károsodása nélkül tenné szabadabbá pinezeinket.

Kelt Baján, 1883. február 2-án.

Következnek az aláírások:

*) E rovatban közérdekű felszólalások panaszok, sat. — díj nélkül — a beküldő felelősége mellett — közöltemek. Névtelen közlemények nem vétetnek tekintetbe. Szerk

Üzleti tudósítás.

Baja 1883. február 10.

(W. D.) A hét közepén az eddig változatlan irányzatot igen szilárd irányzat váltotta fel. — Ez, és a rosszabuló utaknálunk tetemes áremelkedést szültek. — Buza árák a múlt hetekhez képest 25—30 krajczárral magasabban zárulnak. — Zab kevés figyelemben részesül.

Árák métermázsánként:

Buza (szokványminőségben)	9.50—9.55
Zab	5.65—5.70
Rozs (szokványminőségben)	6.65—6.70
Kukuricza	5.65—5.70
Arpa	6.25—6.35
Köles névleges ár	—

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

Olay Lajos.

Hegyessy Kálmán.

Nyílt tér.

E rovatban közlöttekért nem vállal felelőséget a szerk.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Azon alkalommal midőn alórt, mint a bajai keresk. és iparbank megbízottja, f. hó 4-én délután a nemzeti szálloda kávéházába mentem, s eszeleg Spitzer Ignázzal találkoztam, neki vörös kereszt sorsjegyet 7 frt 60 kron

részletes fizetés mellett följánlítottam, mire nekem azt válaszolta, hogy neki vörös kereszt sorsjegy nem kell, mert már vett 10 darabot, bár az sem volna, és örömet tudna rajta; — én kijelentettem, hogy kész vagyok darabját 6 frt 50 kron megtartani; ezen ajánlatomra azt nyilváníttotta, hogy nincsen rá szükség, talál ő más bankárt is kinek eladhatja, én neki nem kellek; — vajjon miért? kérdezém tőle, mire azt felelte Spitzer Ignácz, hogy én nem tartozom az ő társaságába, megjegyzem, hogy ezen szövegtől Schön József nagykereskedő és Wellisch Géza urak jelenléteben történt.

Az előadottakból tehát kitűnik, hogy nevezett Spitzer Náci engem minden helyes ok és kihívás nélkül többek jelenlétében nyilvános helyen érzékenyen megsértett.

Mint hogy pedig Spitzer Náci olyan ember, kit már köztudomás szerint szemtelen magaviseletéért nyilvánosan felképezték, a ki tehát egy kérkedő szájhős és számba nem vehető egyén, szóval egy semmi, őt a nytlvánosság utján rágalmozónak kijelentem és magamnak ez uton — nem akarván őt szintén felképepni s így kezem bepiszkolni — elégtételt szereztem.

Kelt Baján, 1883. február hó 8-án

Eckstein Illés.

H I R D E T É S E K.

A b. Eötvös-utca (főutca) 427. számú házamban

egy nagyobb bolt

két kirakattal azonnal bérbe adandó.

Bővebb felvilágosítást ad a háztulajdonos

Michitsch István.

A főutczában s a tulajdonomat képező 330-ik számú ház szabad kézből eladó vagy több évre bérbe kiadó.

Bővebb tudósítást ad a tulajdonos

Eckstein Mátyás.

MEGHIVÁS

a bajai takarékpénztár részéről vasárnap f. évi február hó 18-án délelőtti 9 órakor a takarékpénztári épület casinói helyiségében tartandó

közgyűlésre.

Tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése a múlt évi üzletről.
2. Az 1882-ik évi zárszámadások és mérleg betérjesztése, ugy az osztalék meghatározása.
3. Az elnök, vezérigazgató, ugy az alapszabályok 19-ik §. értelmébe kilépendő 4 igazgatósági tag megválasztása.
4. A jegyzőkönyvre hitelesítő bizottság megválasztása.
5. Az igazgatóság, számvizsgáló bizottság, és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
6. A részvényesek által netán teendő indítványok megvitatása 12. §. értelmében,

Baján, 1883. január hó 28-án.

Az igazgatóság.

Pályázati hirdetés.

A bajai takarékpénztárnál üresedésbe jött vezérigazgatói állásra pályázat nyitattik.

Ez állás javadalma évi 2000 frt o. é. fizetés s a kiosztott részvény osztalék 2%-léka. A pályázni kívánók tartoznak képességüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket 1883. évi február hó 16-ik napjáig bezárólag az igazgatóságnál benyújtani.

A vezér igazgató egyelőre 3 évre választatik, s köteles hivatalos működése idejére öt saját nevére szóló részvényt, vagy ezek folyó értékeinek megfelelő készpénzt, vagy az állam által ovadék képesnek jelzett értékpapírok, az intézet pénztárába letenni.

Baján, 1883. január 28-án.

A bajai takarékpénztár igazgatósága.

M e g h i v á s.

A bajai kölcsönös segélyező-egylet

igazgató-tanácsa folyó hó 21-én tartott ülésében határozata szerint az alapszabályok 25. §-a értelmében az ez évi

RENDES KÖZGYŰLÉST

1883. évi február hó 18-ikára tűzvé ki, melyre az egylet tagjai oly hozzáadással hivatnak meg, hogy a jelzett napon délután 2 1/2 órakor a „Nemzeti Szálloda“ nagytermében megjelenni sziveskedjenek.

Ez alkalomra a következő napirend állapítottatik meg:

1. Az igazgatóság és a felügyelő bizottságnak a lefolyt évről szóló ügykezelés iranti jelentése.
2. Az igazgató tanács és a felügyelő bizottság által megbírált mérleg betérjesztése, és az igazgató tanács és a felügyelő bizottságnak számadási felmentvénye.
3. Az 1878-ik évtársulat végleszámloló 5 tagból álló bizottmány megválasztása.
4. Öt kilépő igazgató-tanácsi és hat póttag megválasztása.
5. Három felügyelő bizottsági és három póttag megválasztása.
6. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítő bizottság megválasztása.

Baján, 1883. január hó 22-én.

Az igazgatóság.

JEGYZET. A mérleg és a lefolyt üzlet-évről szóló igazgatói jelentés, ugyszintén az egyleti tagok betérrendes névsora az üzletrészek kitüntetésével nyolcz nappal a közgyűlés megtartása előtt egyletünk helyiségében átvehető.

Egy jó házból való fiú

tanulónak

felvétetik Lugormersky Milán Szt.-Antal utcában lévő vegyes kereskedésében, Baján. — Felőtt fiuk előnyben részesítettnek.